

EP 4: Εμπλουτισμός περιβάλλοντος

Η Laura Rice λέει: Καλώς ήρθατε στη σειρά podcasts του Care4Dairy. Είμαι η Laura Rice. Στο πλαίσιο του Care4Dairy έχουν αναπτυχθεί οδηγοί βέλτιστων πρακτικών για την υποστήριξη της ευζωίας των μόσχων γαλακτοπαραγωγής, των μοσχίδων, των αγελάδων και των ζώων στο τέλος της παραγωγικής τους ζωής. Οι κατευθυντήριες γραμμές περιγράφονται σε μια σειρά ενημερωτικών δελτίων για βασικά θέματα, ορισμένα από τα οποία θα συζητηθούν σε αυτά τα podcasts.

Η Laura Rice συνεχίζει: Το έργο έχει ως επίκεντρο τον κτηνοτρόφο και ενισχύθηκε παράλληλα από τη συμμετοχή εμπλεκόμενων φορέων από κτηνοτροφικές και κτηνιατρικές οργανώσεις, καθώς και από τον ακαδημαϊκό χώρο. Υπάρχουν τέσσερα podcast του Care4Dairy, καθένα από τα οποία εξετάζει τα διάφορα παραγωγικά στάδια. Σε κάθε επεισόδιο αυτής της σειράς, θα με πλαισιώνουν δύο καλεσμένοι, ένας εκπρόσωπος του Care4Dairy και είτε ένας κτηνοτρόφος, είτε ένας σύμβουλος εκμετάλλευσης, είτε ένας κτηνίατρος.

Η Laura Rice συνεχίζει: Kirsten Wosnitza, μια κτηνοτρόφος από τη Γερμανία, και η Isabelle Veissier, κτηνίατρος από το INRAE στη Γαλλία και εκπρόσωπος του Care4Dairy. Σας ευχαριστώ και τις δύο που είστε μαζί μου σήμερα.

Kirsten, δραστηριοποιήστε στη Γερμανία, μπορείτε να μου πείτε λίγα λόγια για εσάς και την εκτροφή σας;

Η Kirsten Wosnitza απαντά: Ναι, γεια σας από τη βόρεια Γερμανία, νότια των συνόρων της Δανίας. Ο σύζυγός μου και εγώ, έχουμε μια εκτροφή με περίπου 110 αγελάδες γαλακτοπαραγωγής. Είναι λίγο-πολύ μια εκτροφή υψηλής παραγωγικότητας, αλλά τα ζώα έχουν πρόσβαση στη βόσκηση το καλοκαίρι, όλη τη σεζόν, και αλλάζουμε λίγο περισσότερο προς αυτή την κατεύθυνση. Και ναι, μου αρέσει να ασχολούμαι με διάφορα θέματα γύρω από τη γαλακτοπαραγωγή και την ευζωία των ζώων και έτσι, αυτό το έργο και το podcast με ενδιαφέρουν πολύ.

Η Laura Rice ρωτά: Isabelle, είσαι κτηνίατρος στη Γαλλία στο INRAE. Μπορείς να μου πεις για το ρόλο σου στο INRAE και πώς άρχισες να εμπλέκεσαι με το Έργο Care4Dairy;

Η Isabelle Veissier απαντά: Είμαι διευθύντρια έρευνας του INRAE. Το INRAE είναι ένα γαλλικό εθνικό ινστιτούτο έρευνας στον τομέα της κτηνοτροφίας, των τροφίμων και του περιβάλλοντος.

Έχω ειδικότητα κτηνιάτρου, αλλά ποτέ δεν άσκησα το επάγγελμα του κτηνιάτρου. Πέρασα ολόκληρη την καριέρα μου στην έρευνα, ιδίως στη συμπεριφορά των ζώων και την ευζωία των ζώων.

Η Laura Rice λέει: Isabelle: Οι κατευθυντήριες γραμμές του Care4Dairy, σε όλα τα παραγωγικά στάδια των γαλακτοπαραγωγών βοοειδών, συνιστούν τον περιβαλλοντικό εμπλουτισμό, Isabelle. Μπορείτε να εξηγήσετε γιατί ο εμπλουτισμός είναι σημαντικός για τα βοοειδή γαλακτοπαραγωγής;

Η Isabelle Veissier εξηγεί: Τα ζώα έχουν κίνητρο να αλληλεπιδρούν με το περιβάλλον τους. Εξερευνούν, παίζουν και μπορεί ακόμη και να επιλύουν προβλήματα στο περιβάλλον τους. Το κίνητρο δεν σχετίζεται απαραίτητα με έναν συγκεκριμένο στόχο που μπορεί να επιτύχει το ζώο, όπως το να πάρει περισσότερη τροφή ή να αποκτήσει πρόσβαση σε έναν άνετο χώρο. Είναι περισσότερο ένα εγγενές κίνητρο, δηλαδή το ζώο παρακινείται να εκτελέσει τη συμπεριφορά αυτή καθαυτή. Η αλληλεπίδραση, η λήψη πληροφοριών από το περιβάλλον, είναι κάτι που αποτελεί κίνητρο για το ζώο και η ικανοποίηση αυτού του κινήτρου συνδέεται με θετικά συναισθήματα, ενθουσιασμό, χαρά, ικανοποίηση κ.λπ. και μακροπρόθεσμα ενισχύει την ανθεκτικότητα των ζώων. Τα καθιστά πιο ευπροσάρμοστα σε περαιτέρω προκλήσεις. Έτσι, ο εμπλουτισμός αντιστοιχεί στην παροχή διεγερτικών περιβαλλόντων που επιτρέπουν και μάλιστα ενθαρρύνουν τα ζώα να αλληλεπιδρούν με το περιβάλλον τους.

Ρωτά η Laura Rice: Kirsten, από την εμπειρία σας, ποια είναι τα διάφορα είδη εμπλουτισμού που χρησιμοποιούνται για τα γαλακτοπαραγωγά βοοειδή;

Η Kirsten Wosnitza απαντά: Ναι, όπως είπα, τα ζώα μας έχουν πρόσβαση στη βόσκηση την καλοκαιρινή περίοδο, οπότε οι αγελάδες μας έχουν διαφορετικό περιβάλλον. Και έχω μάθει για την κτηνοτροφία, ως μαθητευόμενη και στο πανεπιστήμιο και όλοι μας έλεγαν ότι οι αγελάδες αγαπούν να έχουν την ίδια ρουτίνα κάθε μέρα, όπως την ίδια τροφή, το ίδιο περιβάλλον και τις ίδιες διαδικασίες. Πρέπει να έχουμε διαφορετικές αγελάδες γιατί τους αρέσει να έχουν αλλαγές κατά κάποιο τρόπο. Τους αρέσει πραγματικά, όπως είπε η Isabelle, τους αρέσει πραγματικά να εξερευνούν. Και όταν είναι έξω στο βοσκότοπο, λύνουν προβλήματα, για παράδειγμα εξερευνούν πού είναι η τρύπα στο φράχτη και πού μπορούν να πάνε και να βρουν διαφορετική τροφή, τους αρέσει να τσιμπολογούν κλαδιά. Και τους αρέσει να βαδίζουν και να βρίσκουν αυτό που θέλουν να φάνε.

Και αν το μεταφέρω αυτό στο χειμώνα, επειδή έχουμε επίσης τις αγελάδες σε ένα στάβλο, έχουμε ένα ανοιχτό χώρο, περίπου 500 τετραγωνικά μέτρα. Και περπατούν επίσης εκεί, τους αρέσει να εξερευνούν και να ανεβαίνουν μόλις κάποιος ή ένα μηχάνημα ανεβαίνει.

Η Kirsten Wosnitza συνεχίζει: Φαίνεται ότι τους αρέσει πραγματικά η διέγερση. Για εμάς, είναι εύκολο να τους δώσουμε κάποιο εμπλουτισμό, αλλά φυσικά τους αρέσει να έχουν νέα τροφή. Εμείς ταΐζουμε μόνο μία φορά την ημέρα, αλλά μπορούσα να δω από τους γείτονές μου, όταν ταΐζουν περίπου έξι φορές την ημέρα, οι αγελάδες, φυσικά, ανεβαίνουν, αρχίζουν να τρώνε ξανά. Είναι λίγο σαν να είναι έξω και να ψάχνουν για νέα τροφή. Και νομίζω ότι για τις αγελάδες γαλακτοπαραγωγής, αυτό παρέχει πολλά ερεθίσματα, τρώνε πολύ και κινούνται. Για εμάς, είναι πολύ σημαντικό. Οι αγελάδες μας μεγαλώνουν, φεύγουν από την εκτροφή μας μεταξύ επτά και οκτώ ετών. Και νομίζω ότι αυτό οφείλεται επίσης στο τι μπορούν να κάνουν στη ζωή τους ως γαλακτοπαραγωγές αγελάδες.

Ρωτά η Laura Rice: Έχετε δοκιμάσει κλασική μουσική και μαλακά παιχνίδια; Άκουσα κάποιον άλλον να μιλάει για την τόνωση των αγελάδων. Το έχεις δει αυτό, Kirsten;

Η Kirsten Wosnitza απαντά: Όπως με τις αγελάδες γαλακτοπαραγωγής μας; Ναι, έχω δει πράγματα, αλλά νομίζω ότι οι αγελάδες γαλακτοπαραγωγής εξακολουθούν να είναι διαφορετικές από τους μόσχους και τις μοσχίδες. Οι αγελάδες μας, τους αρέσει όταν βάζουμε καινούργιο άχυρο εκεί που κοιμούνται. Τους αρέσει αυτό ίσως επειδή είναι πολύ παρόμοιο με αυτό που έχουν συνηθίσει να κάνουν έξω αλληλεπιδρώντας, εκφράζοντας κοινωνική συμπεριφορά. Και αυτό είναι λίγο διαφορετικό από τους μόσχους, επειδή χρειάζονται πολύ

περισσότερα ερεθίσματα και διαπιστώσαμε ότι στους μόσχους μας, είναι πολύ σημαντικό, το άχυρο είναι ένας παράγοντας, επειδή αν θέλετε να σταματήσετε το διασταυρούμενο θηλασμό, διαπιστώσαμε ότι είναι πολύ εύκολο μετά τη χορήγηση του γάλακτος να βάζετε φρέσκο άχυρο ή μπάλες άχυρου στο χώρο τους για να αλληλεπιδρούν. Αλλά αυτό είναι πολύ περισσότερη δουλειά και πρέπει να μιλήσουμε και γι' αυτό. Αυτό είναι πολύ περισσότερη δουλειά όταν το εφαρμόζουμε. Και αυτός είναι ένας παράγοντας όταν μιλάμε για περισσότερο εμπλουτισμό του περιβάλλοντος των ζώων μας.

Η Laura Rice λέει: Απολύτως, το πόση δουλειά μπορείς να κάνεις, έτσι δεν είναι, είναι αυτό που υπαγορεύει το πώς θα γίνουν όλα. Ποιες είναι λοιπόν οι πιο αποδοτικές λύσεις για τους κτηνοτρόφους ώστε να χρησιμοποιήσουν τον εμπλουτισμό στην εκμετάλλευσή τους;

Η Isabelle Veissier απαντά: Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να εμπλουτίσουμε το περιβάλλον των ζώων. Συμφωνώ απόλυτα ότι η βόσκηση παρέχει πραγματικά ένα πλούσιο περιβάλλον. Είναι πιο σύνθετο και βιώσιμο, άρα πιο πλούσιο, από τις συνθήκες εσωτερικού χώρου. Ειδικά, όπως είπε η Kirsten, αν ένας βοσκότοπος έχει φράχτες ή δέντρα και ποικιλία φυτών. Και στους εσωτερικούς χώρους, φυσικά, το περιβάλλον μπορεί επίσης να εμπλουτιστεί με τη δόμηση των περιφραγμάτων, την προσθήκη διαχωριστικών μεταξύ τους ή διαχωρισμών μεταξύ λειτουργικών περιοχών, την προσθήκη βουρτσών, τη διαφοροποίηση της τροφής. Αναφέρθηκε επίσης από την Kirsten. Η προσφορά δυνατοτήτων αλληλεπίδρασης με το περιβάλλον είναι επίσης σημαντική. Για παράδειγμα, για την παράθεση τροφής με αυτόματες συσκευές, τα ζώα έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν πότε θέλουν να τραφούν και συνήθως πρέπει να κάνουν κάτι για να πάρουν την τροφή. Έτσι, αυτό τους δίνει κάποια εξουσία στο περιβάλλον τους.

Όπως είπε η Kirsten, ναι, διδαχθήκαμε στις κτηνιατρικές σχολές ότι οι αγελάδες αρέσκονται στις ρουτίνες τους. Και είναι εν μέρει αλήθεια, αλλά είναι επίσης περίεργα ζώα. Έτσι, ο εμπλουτισμός είναι μια ισορροπία μεταξύ της νεοφοβίας, δηλαδή του φόβου για κάτι καινούργιο, και της περιέργειας. Και ανάλογα με τα ζώα, με την ασφάλεια του περιβάλλοντος, τα ζώα θα είναι πιο περίεργα ή θα φοβούνται περισσότερο το καινούργιο.

Η Isabelle Veissier συνεχίζει: Για τους μόσχους, είναι ακόμη πιο σημαντικό να παρέχεται ένα πλούσιο περιβάλλον, για τα νεαρά ζώα γενικά. Το περιβάλλον των μόσχων μπορεί να εμπλουτιστεί με διάφορα μέσα. Όπως είπε η Kirsten, η παροχή άχυρου είναι σημαντική γι' αυτά. Θα παίξουν μέσα στο άχυρο. Όταν βάζουμε άχυρο σε ένα χώρο, συνήθως τρέχουν το ένα πίσω από το άλλο ή δείχνουν άλλη συμπεριφορά παιχνιδιού.

Η παροχή ευρύχωρου περιβάλλοντος διεγείρει το παιχνίδι. Επίσης, ο διαχωρισμός σε διαφορετικές περιοχές, κάνει το περιβάλλον πιο σύνθετο. Δίνοντας πρόσβαση σε εξωτερικό χώρο, δίνοντας πρόσβαση σε μαλακές βούρτσες ή αντικείμενα στο πάτωμα ή κρεμασμένα. Όλοι αυτοί είναι τρόποι εμπλουτισμού του περιβάλλοντος.

Θα πρέπει να έχετε κατά νου ότι ο εμπλουτισμός θα πρέπει να αλλάζει ή τουλάχιστον να εναλλάσσεται για να διατηρείται η καινοτομία και έτσι να συνεχίζει να διεγείρει τα ζώα και να εμπλουτίζει. Έτσι, η πολυπλοκότητα του περιβάλλοντος, η βιωσιμότητα του στο χρόνο και η δυνατότητα των ζώων να ασκούν δράση, να έχουν κάποιο έλεγχο, αποτελούν βασικές πτυχές για τον περιβαλλοντικό εμπλουτισμό.

Πρώτα η Laura Rice: Και Kirsten, για τους κτηνοτρόφους που δεν έχουν χρησιμοποιήσει προηγουμένως τον εμπλουτισμό, ποια είναι τα πρώτα βήματα που θα συνιστούσατε για να εισαγάγουν τον εμπλουτισμό στις εκτροφές τους;

Η Kirsten Wosnitza απαντά: Όπως είπε και η Isabelle, θα ήταν πολύ σημαντικό να ξεκινήσουμε με τα νεαρά ζώα, με τους μόσχους. Το πρώτο βήμα θα μπορούσε να είναι να μη διατηρείτε τους μόσχους χωριστά, να αρχίσετε από πολύ νωρίς να τους διατηρείτε τουλάχιστον μαζί. Και στη συνέχεια κατά ζεύγη. Και μετά από 4 ή 5 ημέρες, γίνεται η ομαδοποίηση και τοποθετείται άχυρο. Ίσως ακόμη και να προστίθεται άχυρο 2 ή 3 φορές την ημέρα. Αυτό δεν είναι τόσο δύσκολο. Μικρή ποσότητα μπορεί να βοηθήσει πολύ. Επίσης, ο τρόπος που χορηγείται το γάλα, όταν τα ταΐζετε. Εμείς χρησιμοποιούμε μπάρες γάλακτος που έχουν πολύ γάλα και πρέπει να πιπιλίζουν πολύ ώρα, γιατί είναι λίγο δύσκολο. Πρέπει να έχουν κάτι να κάνουν, και αυτό θα μπορούσε να είναι μια καλή αρχή.

Η Kirsten Wosnitza συνεχίζει: Κι εγώ με τις μοσχίδες, γιατί νομίζω ότι υπάρχει μια ισορροπία μεταξύ παιχνιδιού και κοινωνικής συμπεριφοράς. Και αν τα διατηρείτε έξω, αν μπορείτε, εμείς βγάζουμε τους μόσχους μας έξω σε 5 μήνες, ίσως, και κρατάμε τις μοσχίδες μας επίσης σε αρκετά κοντό λειμών. Έτσι, πρέπει πραγματικά να ψάχνουν για τροφή. Αυτό τις κρατά απασχολημένες. Και, ίσως αν οι άνθρωποι μπορούσαν, ακόμη και αν δεν μπορούν να βγάλουν τις αγελάδες τους στο βοσκότοπο, ίσως θα μπορούσαν να το κάνουν αυτό, τουλάχιστον με τα νεαρά ζώα τους. Και αυτό τους δίνει περίπου 6 ή 7 μήνες έξω, με πολλά πράγματα να κάνουν, κάτι που πιθανώς δεν είναι τόσο ακριβό και δεν απαιτεί τόσο πολύ χρόνο εργασίας.

Η Kirsten Wosnitza συνεχίζει: Η απαιτούμενη εργασία είναι πραγματικά μια πρόκληση, ειδικά με νεαρά ζώα. Και με τις αγελάδες, αν είναι δυνατόν να τις ταΐζετε περισσότερο από 1 ή 2 φορές την ημέρα, είναι καλό για όλα, είναι καλό για την παραγωγή γάλακτος, είναι καλό για την υγεία, είναι καλό για τις αγελάδες να είναι απασχολημένες και ευτυχισμένες. Και φυσικά, αν θέλετε περίεργα ζώα, περίεργες αγελάδες, επιστρέφουμε σε μερικά βασικά όπως, η υγεία των χηλών, οι αγελάδες πρέπει να μπορούν να κινούνται. Αυτό είναι τόσο σημαντικό για τα πάντα, για τη διατροφή, για να είναι ευτυχισμένες. Ακόμα και αν δεν υπάρχει εμπλουτισμός, όλα αυτά συμπεριλαμβάνονται.

Η Laura Rice λέει: Είναι πολύ σημαντικό να μην έχεις αγελάδα με χωλότητα, έτσι δεν είναι, και να μειώνεις το στρες τους και να διατηρείς την περιέργεια και το ενδιαφέρον τους.

Και Isabelle, υπάρχουν συμβουλές για να εξασφαλιστεί ότι ο εμπλουτισμός είναι αποτελεσματικός;

Η Isabelle Veissier απαντά: Είναι σημαντικό να εξετάσουμε τι κάνουν τα ζώα με τον εμπλουτισμό. Όπως είπε η Kirsten, μια αγελάδα με χωλότητα δεν θα επωφεληθεί από τον εμπλουτισμό. Έτσι, αν προσθέσουμε έναν εμπλουτισμό και δεν χρησιμοποιείται από τα ζώα, είναι απίθανο να θεωρηθεί πολύ εμπλουτιστικός.

Έτσι, θα πρέπει να εξετάσουμε αν τα ζώα εξερευνούν τον εμπλουτισμό. Αλληλεπιδρούν με τον εμπλουτισμό; Όπως με το άχυρο ή με κάποια αντικείμενα; Για παράδειγμα, οι μόσχοι μυρίζουν, τσιμπολογούν ή δαγκώνουν το άχυρο ή τα αντικείμενα. Μπορεί να επιδεικνύουν συμπεριφορά παιχνιδιού μόνα τους ή με άλλα ζώα. Επομένως, είναι σημαντικό να ελέγξετε τι κάνουν με αυτό.

Η Isabelle Veissier συνεχίζει: Πρέπει επίσης να εξετάσουμε πόσο καιρό εκτελούνται αυτές οι δραστηριότητες, διότι ένας εμπλουτισμός είναι εμπλουτιστικός όσο τα ζώα αλληλεπιδρούν με αυτόν. Εάν τα ζώα δεν δείχνουν πλέον κανένα ενδιαφέρον για τον εμπλουτισμό, τότε πρέπει να αλλάξουμε τον εμπλουτισμό με κάτι άλλο.

Και ίσως θα μπορούσαμε να επανέλθουμε στον πρώτο εμπλουτισμό μετά. Είναι επίσης σημαντικό να εξετάσουμε πόσα ζώα χρησιμοποιούν τον εμπλουτισμό. Μερικές φορές ένας εμπλουτισμός μπορεί να μονοπωλείται από 1 μόνο ζώο. Έτσι, σε αυτή την περίπτωση, τα άλλα ζώα δεν θα επωφεληθούν από αυτόν. Για παράδειγμα, αν υπάρχει μια ωραία βούρτσα, ίσως η κυρίαρχη αγελάδα να χρησιμοποιεί τη βούρτσα και οι άλλες να μην έχουν πρόσβαση σε αυτήν. Αυτό δεν είναι ωραίο για τα άλλα ζώα. Μπορεί επίσης ο εμπλουτισμός να προκαλέσει κάποιο ανταγωνισμό και επιθετικότητα μεταξύ των ζώων. Έτσι, σε αυτή την περίπτωση, ο αριθμός και η τοποθέτηση του εμπλουτισμού πρέπει να ρυθμιστούν. Δεν είναι ότι πρέπει να τον αφαιρέσετε, αλλά πρέπει να σκεφτείτε έναν καλύτερο τρόπο χρήσης του.

Η Isabelle Veissier συνεχίζει: Είναι επίσης απαραίτητο να ελεγχθεί ότι ο εμπλουτισμός έχει μακροπρόθεσμα θετικό αντίκτυπο και όχι επιζήμιο αντίκτυπο. Για παράδειγμα, ένα αντικείμενο που θα μπορούσε να καταποθεί από ένα ζώο, σίγουρα δεν είναι κάτι καλό, ή μια κατασκευή με αιχμηρές άκρες που θα προστεθεί, αλλά θα μπορούσε να είναι επιβλαβής, οπότε αυτό πρέπει να αποφεύγεται. Επομένως, πρέπει να το ελέγξουμε αυτό πριν ή μόλις εισαγάγουμε κάποιον εμπλουτισμό, όλες αυτές οι πτυχές πρέπει να ληφθούν υπόψη για να ελέγξουμε ότι ένας εμπλουτισμός είναι πραγματικά εμπλουτιστικός.

Kirsten Wosnitza λέει: Πώς θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε; Ίσως, αν είναι δυνατόν, μπορούμε να φτιάξουμε έναν περιορισμένο χώρο, στον οποίο οι αγελάδες ή ακόμα και τα νεαρά ζώα μπορούν να βγουν έξω, γιατί τότε έχουν πρόσβαση στον αέρα, τη βροχή, τον ήλιο, σε θορύβους, έχουν πολλά ερεθίσματα, ακόμα και αν είναι μικρός, και μπορούν να μπεινοβγαίνουν. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι πολύ καλό και είδα πολλούς συναδέλφους τώρα που ακόμη και όταν κατασκευάζουν μια νέα σταβλική εγκατάσταση ή χρησιμοποιούν μια παλαιότερη, προσπαθούν να φτιάξουν ένα μικρό εξωτερικό χώρο.

Και στις βέλτιστες πρακτικές, δεν το εφαρμόζουμε εμείς γιατί δεν ταιριάζει πραγματικά, ο εμπλουτισμός θα ήταν αν διατηρείται ο μόνος με την αγελάδα. Γιατί τότε και οι δύο είναι πραγματικά απασχολημένοι με αυτό για το οποίο είναι φτιαγμένοι: τρώνε, παράγουν γάλα, θηλάζουν. Αυτή θα ήταν η βέλτιστη κατηγορία, αλλά εφόσον οι περισσότεροι από εμάς δεν πληρώνονται γι' αυτό, δεν γίνεται πολύ συχνά, αλλά αυτό θα ήταν το βέλτιστο, υποθέτω.

Η Laura Rice λέει: Εμπλουτισμός και πρακτικές πρέπει να λειτουργούν για τον εκάστοτε κτηνοτρόφο, έτσι δεν είναι; Και έτσι, από αυτά που λέτε, η παροχή ενός διεγερτικού περιβάλλοντος είναι απαραίτητη για τη γνωστική και συμπεριφορική υγεία. Και ενισχύει επίσης την ανθεκτικότητα, η οποία μπορεί να επιτευχθεί κάνοντας το περιβάλλον πιο σύνθετο, όπως είπατε, προσθέτοντας άχυρο, δομές, αντικείμενα, τίποτα πολύ αιχμηρό ή τίποτα που μπορούν να καταπιούν. Πιστεύετε ότι υπάρχει κάτι άλλο που πρέπει να πάρουμε από αυτό;

Η Isabelle Veissier εξηγεί: Πρέπει να σκεφτούμε κάθε ιδέα για να εμπλουτίσουμε το περιβάλλον του ζώου. Η Kirsten ανέφερε τις επαφές μεταξύ των αγελάδων και των μόνων τους, πρέπει να σκεφτούμε κάθε κοινωνικό εμπλουτισμό, όπως να έχουμε τους μόνους κατά ζεύγη, σε ομάδες. Αυτό είναι ένα μέρος του εμπλουτισμού και επίσης μπορεί να υπάρξει

εμπλουτισμός από τις αλληλεπιδράσεις με το προσωπικό. Επειδή αποτελούν μέρος του περιβάλλοντος και μπορεί να δημιουργηθεί μια καλή σχέση και να υπάρξουν κάποιες αλληλεπιδράσεις με τη μορφή θετικών επαφών ή ακόμα και να μιλήσουμε με τα ζώα. Αυτό αποτελεί επίσης μέρος της διέγερσης που μπορούν να λάβουν τα ζώα.

Συνολικά, δεν υπάρχει μια σταθερή συνταγή για τον εμπλουτισμό. Οι λύσεις που θα επιλεγούν εξαρτώνται από τις συνθήκες της εκμετάλλευσης, από τον κτηνοτρόφο, από το τι είναι έτοιμος να κάνει. Όπως είπε η Kirsten, μπορούμε να παρέχουμε πρόσβαση σε βοσκότοπο, να τοποθετήσουμε άχυρο, αλλά δεν διατηρούμε μόσχους και μητέρες μαζί, αν αυτό δεν είναι εφικτό στην εκτροφή μας. Πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη μας τι πιστεύει ο κτηνοτρόφος. Αν δεν επιθυμεί ή δεν είναι πεπεισμένος να κάνει κάτι, τότε μάλλον δεν θα λειτουργήσει. Και πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη μας τα ίδια τα ζώα στην εκτροφή. Υπάρχουν ζώα που είναι πολύ περίεργα. Υπάρχουν άλλα ζώα που είναι τολμηρά. Έτσι, πρέπει επίσης να το λάβουμε υπόψη μας. Επομένως, η εκτροφή, ο κτηνοτρόφος και τα ίδια τα ζώα.

Η Laura Rice συνοψίζει: Αυτό είναι υπέροχο. Σας ευχαριστώ πολύ. Αυτά ήταν όλα για όσα είχαμε χρόνο σήμερα στο podcast του Care4Dairy. Ευχαριστώ τις καλεσμένες μου, Kristin Wosnitza και Isabelle Veissier.

Η Laura Rice συνεχίζει: Σας ευχαριστώ που μας ακούσατε. Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα του Care4Dairy, www.care4dairy.eu, όπου μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό το θέμα του podcast, τα υπόλοιπα podcasts της σειράς, οδηγούς βέλτιστων πρακτικών και ενημερωτικά δελτία σχετικά με την ευζωία των μόσχων, μοσχίδων, αγελάδων και των ζώων στο τέλος της παραγωγικής τους ζωής. Το όνομά μου είναι Laura Rice.

Σας ευχαριστώ που μας ακούσατε.